

SLŪJBA SPINTEI
IOĂNE A MĂICII
DOMNULVI DIN
VLĂDIMIR



DECERNIA MARE

După psalmul de început, cântăm:
Fericit bărbatul..., la Doamne strigat-am..., punem stihirile pe 8:

Glusul 1:

Podobie: *Ceea ce ești...*,



Ca un palat prealuminos și pat aurit, Născătoare de Dumnezeu Stăpână, pe Cuvântul lui Dumnezeu în pântecul tău L-ai încăput; ceea ce ai născut nouă pe Soarele cel neapus și Lumina cea neînserată, inimile noastre întunecate cu înțelepciune le-ai luminat și întunericul minciunii l-ai risipit.

Prin nașterea ta, tăria iadului s-a nimicit și mântuirea a toată lumea s-a făcut; acum, prin

rugăciunile tale, tulburările vrăjmașilor noștri risipește-le și tăria lor o nimicește. Poporului tău biruință asupra celor protivnici dăruiește ca să se rușineze toți vrăjmașii tăi.

Născătoare de Dumnezeu Stăpână, puternică Apărătoare, întărește asupra vrăjmașilor țara ce te slăvește pe tine, precum ai mântuit de demult cetatea Țarigradului de năvălirea păgânilor, așa și acum mântuiește țara noastră de năvălirea vrăjmașilor, de războiul cel dintre noi, de foame și de cutremur, Fecioară neispită de nuntă.

Ăcum țara noastră cu tine se laudă și se veselește, avându-te pe tine Apărătoare nerușinată și zid nesurpat, strajă neadormită pământului nostru. Nu înceta

acum, Doamnă, cu rugăciunile tale, să izbăvești cetatea ta și poporul de toate nevoile.

La tine cad, Doamnă, ierarhii și mulțimea adunată, monahii și tot poporul, cu umilință rugându-se ție acum, se închină și, cu dragoste sărutând icoana Ta, rugându-se, zic: „Cetatea care te cinstește totdeauna o izbăvește din toate nevoile.”

Alte stihiri, glasul al 8-lea:

Podobie: *O, preaslăvită minune...*

Q, preaslăvită minune! Cel neîncăput de ceruri, slăvit de îngeri și cântat de Serafimi, pe pământ S-a pogorât și în pântecul tău a încăput, și cheile fecioriei întregi le-a păzit; a luat firea noastră ce era chinuită mult de diavol și tot neamul omenesc l-a slobozit. Pe tine, Doamnă, Apărătoare nouă te-a dăruit. Nu înceta a păzi și a mântui sufletele noastre, ca o Milosârdă.

Q, preaslăvită minune! Această apărare a venit, împotrivirile le-a nimic și cetatea noastră o păzește, pe vrăjmașii noștri gonește-i și pe noi, robii tăi, cu mila ta ne veselește. O, locaș al lui Dumnezeu-Cuvântul! Neamul omenesc ce te cinstește pe tine, mântuiește-l din toate nevoile.

Dăruiește, Preacurată, mângâiere robilor tăi, cuprinși de năpaste și fruntea credincioșilor o înalță, Născătoare de Dumnezeu, Marie, mântuiește, cu rugăciunile tale, cetatea ta și tulburările barbarilor le risipește, iar pe noi, robii tăi, cei ce te laudăm pe tine, Maică nenuntită, mântuiește-ne.

Slavă..., glasul al 8-lea:

Veniți, soboare creștinești, veniți, adunarea credincioșilor, la întâmpinarea Împărătesei-pruncă de Dumnezeu aleasă, că iată vine Împărăteasa cu preacinstita sa icoană să izbăvească cetatea și poporul de oștirile păgâne. O, minune mare și preaslăvită, și mai presus de minte! Cum, cu venirea preacinstitei ei icoane, dușmanii se biruiesc și țara noastră se întărește? Noaptea s-a risipit și ziua s-a apropiat. Pentru tine - pricina mântuirii - firea noastră și toată făptura cântă ție, strigând: „Bucură-te, Mijlocitoare și Ajutătoare, și mântuirea sufletelor noastre!”

Și acum..., a Praznicului.

VOHOD

Lumină lină...,
Prochimenul zilei

PAREMILE

De la Facere citire:

(28:10-17)

Iar Iacov ieșind din Beer-Șeba, s-a dus în Haran. Ajungând însă la un loc, a rămas să doarmă acolo, căci asfînțise soarele. Și luând una din pietrele locului acela și punându-și-o căpătâi, s-a culcat în locul acela. Și a visat că era o scară, sprijinită pe pământ, iar cu vârful atingea cerul; iar îngerii lui Dumnezeu se suiau și se pogorau pe ea. Apoi S-a arătat Domnul în capul scării și i-a zis: «Eu sunt Domnul, Dumnezeul lui Avraam, tatăl tău, și Dumnezeul lui Isaac. Nu te teme! Pământul pe care dormi ți-l voi da ție și urmașilor tăi. Urmașii tăi vor fi mulți ca pulberea pământului și tu te vei întinde la apus și la răsărit, la miazănoapte și la miazăzi, și se vor binecuvânta întru tine și întru urmașii tăi toate neamurile pământului. Iată, Eu sunt cu tine și te voi păzi în orice cale vei merge; te voi întoarce în pământul acesta și nu te voi lăsa până nu voi împlini toate câte ți-am spus». Iar când s-a deșteptat din somnul său, Iacov a zis: «Domnul este cu adevărat în locul acesta și eu n-am știut!» Și, spăimântându-se Iacov, a zis: «Cât de înfricoșător este locul acesta! Aceasta nu e alta fără numai casa lui Dumnezeu, aceasta e poarta cerului!»

Din Prorocia lui Iezechiel citire:

(43: 27; 44: 1-4)

Ășa grăiește Domnul: Iar după sfârșitul acestor zile, în ziua a opta și

mai departe, preoții vor înălța, pe jertfelnic, arderile de tot ale voastre și jertfele de împăcare și Eu Mă voi milostivi spre voi», zice Domnul Dumnezeu. Apoi m-a dus bărbatul acela înapoi la poarta cea din afară a templului, spre răsărit, și aceasta era închisă. Și mi-a zis Domnul: «Poarta aceasta va fi închisă, nu se va deschide și nici un om nu va intra pe ea, căci Domnul Dumnezeul lui Israel a intrat pe ea. De aceea va fi închisă. Cât privește pe rege, el se va așeza acolo, ca să mănânce pâine înaintea Domnului; pe calea porții va intra și pe aceeași cale va ieși». După aceea m-a dus pe calea porții de la miazănoapte, în fața templului, și am privit, și iată slava Domnului umplea templul Domnului, și am căzut cu fața la pământ.

De la Pilde citire:

(9: 1-11)

Înțelepciunea și-a zidit casă rezemată pe șapte stâlpi, A înjunghiat vite pentru ospăț, a pregătit vinul cu mirodenii și a întins masa sa. Ea a trimis slujnicele sale să strige pe vârfurile dealurilor cetății: «Cine este neînțelept să intre la mine!» Și celor lipsiți de buna-chibzuială le zice: «Veniți și mâncați din pâinea mea și beți din vinul pe care eu l-am amestecat cu mirodenii. Părăsiți neînțelepciunea ca să rămâneți cu viață și umblați pe calea cea dreaptă a priceperii!» Cel ce ceartă pe batjocoritor își atrage disprețul, și cel ce dojenește pe cel fără de lege își atrage ocară. Nu certa pe cel batjocoritor ca să nu te urască; dojenește pe cel înțelept, și el te va

iubi. Dă sfat celui înțelept, și el se va face și mai înțelept; învață pe cel drept, și el își va spori știința lui. Începutul înțelepciunii este frica de Dumnezeu și priceperea este știința Celui Sfânt. Căci prin Domnul se vor înmulți zilele tale și se vor adăuga ție ani de viață.

LĂ LITIE

Stihira hramului și ale Născătoarei, glasul al 2-lea:

Cu adevărat ești mai cinstită decât chivotul cel de demult, când David, adunând mulțimea cetelor, cântă dănuindu-i înaintea; acum înaintea icoanei tale, Născătoare de Dumnezeu, stau adunarea arhierilor cu cetele îngerilor și cu toată mulțimea creștinilor, după vrednicie fericindu-te pe tine, Maica lui Dumnezeu; proslăvesc cu umilință și cinstesc, se închină și se roagă ție, după Dumnezeu, ca să întărească lumea în dreaptă credință; țara să o păzească și pe robii tăi să-i mântuiască de toate relele, ca Una cea Binecuvântată.

Doamnă de Dumnezeu Născătoare, înaintea icoanei tale stau cinul arhieresc și mulțimea monahilor cu tot poporul, se nevoiesc din tot sufletul rugăciune ție să aducă; te văd pe tine cu adevărat ajutătoare

puternică și nebiruită; cerând ajutorul tău, ca să înalți mâinile tale purtătoare de Dumnezeu și să te rogi pentru lume. Ia aminte și ascultă, Stăpână, mângâind pe robii tăi. Până când nu ne-au cuprins pe noi păcatele grele și cumplite, ajutorul tău îl cerem totdeauna.

Glasul al 8-lea:

Prima icoană, scrisă de binevestitorul tainelor evanghelice, ție, Împărătesei, aducând-o și văzând-o, i-ai dat har și putere să mântuiască pe cei ce te cinstesc pe tine, bucurându-te ca o adevărată Milostivă și săvârșitoarea mântuirii noastre. Precum atunci când ai zămislit în pântece pe Dumnezeu, ai cântat: „*Iată de acum mă vor fericii toate neamurile*” și, la icoană privind, ai zis cu stăpânire: „*Harul și puterea mea să fie cu icoana aceasta*” și noi credem, cu adevărat, că ai spus acestea, Doamnă, și astfel cu noi petreci. Așadar, cu evlavie stând, ne închinăm ție, noi, robii tăi: cercetează-ne cu îndurările tale de Maică.

Glasul al 7-lea:

Munte mare și preaslăvit, mai mare decât muntele Sinai, ești, Născătoare de Dumnezeu. Acela nu a răbdat pogorârea slavei lui

Dumnezeu în chip de nor, cu foc arzând și tunete cu fulgere fiind acolo; iară tu, întreg focul dumnezeirii, pe Cuvântul lui Dumnezeu în pântecele tău L-ai purtat și la sânii tăi cu lapte ai hrănit pe Cel Ce a hrănit cu mană - Cel Ce poartă toate. Îndrăznire de Maică către El având, ajută-ne, Stăpână, pe cei ce cu credință sărbătoresc cinstitul tău praznic și nu uita, cu milostivire, să cercetezi pe robii tăi, căci ai primit har de la Dumnezeu să acoperi turma ce se numește cu numele lui Hristos.

Slavă...,

glasul al 6-lea:

Ție tot neamul omenesc daruri de laude aduce, Stăpână, și se roagă ca Împărătesei și Maicii lui Dumnezeu; proorocii cu înțelepciune te-au propovăduit, leviții te-au binecuvântat, apostolii și mucenicii te-au mărturisit, toată mulțimea ți se închină, arhieriei propovăduiesc, monahii și poporul, cu adâncă evlavie, te cinstesc, bogații și săracii, orfanii și văduvele, și toată vârsta, bătrânii și pruncii, sub acoperemântul tău cel atotțiitor, toți cu credință alergăm: acoperă și păzește, Doamnă, cu

rugăciunile tale și mântuiește din nevoi sufletele noastre.

Și acum..., **a Praznicului.**

LĂ STHOANĂ

glasul al 8-lea:

Podobie: *Cum să vă numim...,*

Cum te vom numi, Născătoare de Dumnezeu, Stăpână? Rădăcina lui Iesei? Prin tine la noi Hristos a venit. Sau mană a inimilor credincioase ce se desfată de nașterea ta? Lână a lui Ghedeon? Peste tine Hristos ca o rouă S-a pogorât și pe tine Apărătoare nouă te-a arătat, pe Care roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Stih: *Ascultă, fiică, și vezi, și pleacă urechea ta, și uită poporul tău și casa părintelui tău, că a dorit Împăratul frumusețea ta. (Ps. 44, 12-13)*

Toți credincioșii, să lăudăm, că ni s-a dat nouă așa apărătoare nerușinată și nebiruită asupra vrăjmașilor și nouă tuturor mântuire, cetății noastre zid și acoperământ, și temelie nezdruncinată, iar țării noastre ajutătoare asupra celor potrivnici și nebiruită biruință.

Stih: *Juratu-S-a Domnul lui David adevărul și nu-l va lepăda (Ps. 131, 11).*

Cu adevărat te ferește pe tine, neamul omenesc, Preacurată, că mântuiești din toate nevoile pe cei ce te cinstesc. Tu, Doamnă, Fecioară

Preacurată, te-ai arătat apărătoare nerușinată robilor tăi și rugătoare caldă către Dumnezeu celor ce se află în scârbe. Prin tine, năvălirile barbarilor se risipesc și săgețile dușmanilor se nimicesc, iar robii tăi, stăpâniți de nevoi, se izbăvesc. Pe tine, Maica lui Dumnezeu, cu cântări te ferim. Slavă..., Și acum..., **a Născătoarei:**

Să se bucure mulțimea popoarelor; să dănuiască toată făptura, Preacurată, că, prin venirea cinstitei tale icoane, cetatea noastră se izbăvește. Robii tăi de toate nevoile se izbăvesc, iar ție, Preacurată, îți strigă: „Bucură-te, cauza celor bune, apărătoare nerușinată și mântuirea sufletelor noastre!”

Acum slobozește..., Sfinte Dumnezeule..., Tatăl nostru...

TROPARUL glasul al 4-lea:

Astăzi luminat se împodobește cetatea cea aleasă, primind ca o rază a soarelui, Stăpână, icoana ta cea făcătoare de minuni, către care noi, acum alergând și rugându-ne ție, strigăm așa: „O, prealuminată Stăpână de Dumnezeu Născătoare! Roagă-te Celui Ce S-a întrupat dintru tine, lui Hristos Dumnezeuul

nostru, ca să păzească cetatea aceasta și toate orașele, și laturile creștinești nevătămate de toată asuprirea vrăjmașilor, și, ca un Milostiv, să mântuiască sufletele noastre.

La binecuvântarea pâinilor, troparul Icoanei (de 3 ori).



LĂ VTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..., se cântă troparul Praznicului (de două ori), Slavă..., **troparul Icoanei, Și acum...**, al Praznicului.

După prima catismă, sedeauna
acestea,
glasul al 4-lea:

Podobie: Spăimântatu-s-a Iosif...,



Cu razele dumnezeirii luminează pe cei ce-ți cântă ție și întărește sufletele, Fecioară neprihănită, tare Apărătoare a toată lumea. Bucurându-ne toți, cu dragoste cântăm ție și venirea icoanei tale

o slăvim: nu înceta, Fecioară, cu rugăciunile tale, să mântuiești pe robii tăi de toate nevoile, cea Una Binecuvântată.

Slavă...,

Mireasă nenuntită, înțelept sălaş s-a arătat pântecelul tău pentru Dumnezeu-Cuvântul; tu una Maica lui Dumnezeu, te-ai arătat Mijlocitoare bună; de toate patimile izbăvește pe robii tăi care neîncetat cântă slava ta.

Și acum..., **a Praznicului.**

**După catisma a doua, se cântă
sedealna,
glasul al 3-lea:**

Podobie: *De frumusețea fecioriei...*

Ca o stea mult luminoasă, s-a arătat de la Răsărit la Apus icoana ta, Maica lui Dumnezeu; luminează pe cei stăpâniți de întuneric și izbăvește pe cei robiți de vrăjmași, și toate mrejele diavolești le nimicește; arată-te Mijlocitoare tare și armă nebiruită asupra vrăjmașilor lumii acesteia, că din tine Stăpânul tuturor trup a luat și pe toți oamenii i-a îndumnezeit.

Slavă... Și acum..., **a
Praznicului.**

POLIELEU: „Cuvânt bun”.

MĂRIMIRILE:

Stih 1: *Adu-ți aminte, Doamne, de David și de toate blândețile lui. (Ps. 131, 1)*

Mărimu-te pe tine, Preasfântă Fecioară, de Dumnezeu aleasă Pruncă, și cinstim icoana ta cea sfântă, prin care verși tămăduiri tuturor celor ce cu credință aleargă la tine.

Stih 2: *Lucruri slăvite s-au grăit despre tine, cetatea lui Dumnezeu. (Ps. 86, 2)*

Stih 3: *Din rodul pântecelui tău voi pune pe scaunul tău. (Ps. 131, 11)*

Stih 4: *Cel Preaînalt a sfințit lăcașul Său; Dumnezeu este în mijlocul cetății, de acea nu se va clătina. (Ps. 45, 4-5)*

Stih 5: *Casei tale se cuvine sfințenie, Doamne, întru lungime de zile. (Ps. 92, 7)*

Stih 6: *Binecuvântat este Dumnezeu în veac și în veacul veacului. (Ps. 88, 52)*

Slavă..., **glasul 1:**

Slavă Ție, Treime Sfântă: Părinte, Cuvinte și Duhule Sfinte, zicând: Slavă Ție, Dumnezeule.

Și acum..., **același glas:**

Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Marie, Domnul este cu tine, zicând: Și prin tine cu noi.

Ăliluia, aliluia, aliluia, slavă Ție, Dumnezeule (de trei ori)!

**După POLIELEU, se cântă
Sedealna,
Glasul 1:**

Fericită ești tu, Născătoare de Dumnezeu, Curată, măririle tale cine le va putea cânta? Că minune mare și înfricoșată ai făcut, cu rugăciunile tale, Maica lui Dumnezeu: cetatea ce te cinstește totdeauna se izbăvește de toate nevoile, de întunericul și sabia robiei păgâne și de toată mânia. Așadar, noi, văzând venirea preacuratei tale icoane, te laudăm ca pe Împărăteasa credincioșilor, fericindu-te, Curată, zicem: „Născătoare de Dumnezeu, Curată, roagă-L pe Cel întrupat din tine să mântuiască sufletele noastre!”

Slavă..., Și acum..., a
Praznicului.

Apoi Antifonul 1 al glasului al 4-lea:

PROCHIMENUL

Glasul al 4-lea:

Pomeni-voi numele tău întru tot neamul și neamul. (Ps. 44, 20)

Stih: *Răspuns-a inima mea cuvânt bun.* (Ps. 44, 1)

Toată suflarea...

Evanghelia de la Luca
(caută la 8 Septembrie, la Utrenie).

Psalmul 50.

Slavă..., Glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum...

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: *Miluieste-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale șterge fărădelegile noastre.*

Și stihira, glasul al 2-lea:

Gătește-te, cinstită cetate, pentru întâmpinarea Fecioarei, a Maicii lui Dumnezeu, căci vine la tine ca un soare luminos. Întunericul scârbelor se izgonește; lumina bucuriei tale se împlinește, furtuna vânturilor potrivnice se liniștește; cei întristați, dulce mângâiere primesc. Unicei Împărătese se închină și, rugându-se, zic: „Preacurată Fecioară, cu rugăciunile tale, izbăvește pe robii tăi din toate nevoile și necazul.”

CANOANELE

Canonul praznicului se cântă pe 8, și al Icoanei pe 4.

Cântarea 1-a:

Glasul al 4-lea:

Irmos:

Pe cârmuitorii cei tari, pe cele «trei părți ale sufletului, întru «adâncul nepătimirii înecă-i, «te rog, Cel Ce Te-ai născut din «Fecioară; pentru ca Ție, ca «într-o alăută, întru omorârea «trupului, să cânt cântare de «biruință.»

Ștăpână, luminează sufletele noastre cu raza dumnezeiască cea mai presus de minte a harului tău și dar îmi dă mie ca să cânt ție ca Ajutătoarei firii omenești: Atotcântată, Credincioasă Apărătoare a neamului creștinesc, dă biruință țării noastre asupra vrăjmașilor.

Veniți, adunați-vă, soboare creștinești, în preacinstita Biserică a Preanevinovatei Stăpâne și cântați cu umilință, rugându-vă, la cinstita icoană privind: „Născătoare de Dumnezeu, nenuntită, pe cei ce te laudă pe tine, mântuiește-i.”

Preacinstită icoana ta, Maica lui Dumnezeu, scriitorul Evangheliei lui Hristos, preadumnezeiescul Luca pictându-o, pe Făcătorul tuturor pe ale tale cinstite mâini înfățișând și, către El alergând, izbăvește din nevoi și din scârbe, și cu mila ta toate le acoperă.

Biserică preafrumoasă, Făcătorul tuturor pe tine unică te-a aflat, în tine S-a sălășluit și pe oameni i-a îndumnezeit. Către El, pentru noi, Născătoare de Dumnezeu, roagă-te să ne izbăvească de robia păgânilor și de multe alte scârbe care vin asupra noastră, căci prăznuim astăzi cu bucurie întâmpinarea icoanei tale.

Catavasiile Praznicului.**Cântarea a 3-a:****Irmos:**

Cel ce ești mai presus decât «toată începătoria, de voie Te-ai «pogorât din înălțime pe pământ «și firea omenească cea smerită «ai înălțat-o din iadul cel mai de «jos. Că nu este sfânt afară de «Tine, Iubitorule de oameni ».

Înțelepților de Dumnezeu, înlăturând toată gândirea semeață, veniți la întâmpinarea aurorei celei preafrumoase, ce are raze prealuminoase, care pe toate le luminează și cu milă lumea o îmbogățește.

Icoana ta cea preacinstită și făcătoare de minuni, poporul nostru dobândind, Maica lui Dumnezeu, ca pe o apărătoare tare și zid nesurpat, se roagă ție, ca să dăruiești țării noastre biruință asupra vrăjmașilor.

Vna Atotcântată te-ai arătat nor prealuminos ce curățești cu roua harului întinăciunile trupești și sufletele le luminezi. Pom cu roade multe te-ai arătat, Fecioară de Dumnezeu Născătoare, Curată, că pe toate le-ai săturat și tuturor izvorăști cele bune, iar pe cei aflați în nevoi, îi mântuiești.

Sedealna,
glasul al 4-lea:

Podobie: *Minunatu-s-a Iosif...*

Popoare iubitoare de Dumnezeu, veniți la întâmpinare: iată vine Fecioara, cea mai presus decât toți proorocii; cinstita ei icoană, ce ține în brațe pe Dătătorul de viață al lumii, vine, cetatea să o păzească, îndrăzneala barbarilor să o surpe; iată, s-a arătat tuturor Păzitoare și îngrădire celor ce se roagă ei cu credință.

Slavă..., Și acum..., **a Praznicului.**

Cântarea a 4-a:

Irmos:

Sfatul cel neurmat și «dumnezeiesc al întrupării Tale «celei de sus, celei din Fecioară, «proorocul Avacum, avându-l în «minte, a strigat: „Slavă puterii «Tale, Doamne!” »

Munte preaînalt, văzut de Daniil, din care s-a desprins piatra cea netăiată de mână și toate smintelile au încetat, pe credincioși i-a luminat, iar pe Soarele cel adevărat, luminos L-a arătat, Fecioara, Născătoarea de Dumnezeu.

Se războiesc fiii lui Agar împotriva poporului tău, Curată, Născătoare de Dumnezeu, rele săvârșind și pustiind cetățile, iar pe credincioși omorând; tu, Atotcântată, cu mila ta, doboară pe vrăjmașii ismaeliteni ce doresc să nimicească țara noastră.

Cer însuflețit, Maica lui Dumnezeu, primind Lumina cea preaînaltă, Care pe toate le luminează, risipește întunericul nevoilor ce ne-au cuprins și împărtășirii celei de sus ne învrednicește.

David înaintea chivotului dănțuiește, leviții cântă; dar, mai mult înaintea ta, Născătoare de Dumnezeu Curată, țara noastră cu laude, ca pe o Împărăteasă, te slăvește cu sânguință: „Bucură-te, Apărătoarea cetății noastre!”

Cântarea a 5-a:

Irmos:

„**A**cum Mă voi scula, a zis
«Dumnezeu proorocind, acum
«Mă voi preaslăvi, acum Mă voi
«înălța, luând din Fecioară pe
«cel căzut și la lumina cea
«cerească a Dumnezeirii Mele
«înălțându-l”».

Pe tine, Maica lui Dumnezeu,
marele între prooroci Isaia te-a
văzut în duh, cărbuni având în
pântece, ce luminează pe
credincioși și arde smintelile,
mântuind neamul omenesc.

Toiagul lui Aaron ce-ai
odrăslit și ai dezrădăcinat
rădăcina răutății, Fecioară,
Mireasa lui Dumnezeu, pe
Dătătorul de viață lumii ai
născut, pe Care roagă-L ca
cetatea aceasta să o mântuiască
de toate necazurile.

Apropiati-vă acum cu veselie,
turmă de Dumnezeu aleasă,
mulțime de popoare, la
Preacinstita Maica lui
Dumnezeu și primiți cu evlavie
cinstita ei icoană; harul nesecat
al apei dumnezeiești izvorăște;
credincioșii pe Ea să o slăvim și
cinstitei ei icoane să ne
închinăm.

Din rădăcina lui Iesei, Pom ai
crescut tuturor spre viață și rod

ai odrăslit în pântecele tău,
Fecioară Curată, și pe toți
oamenii săturând cu
milostivirea ta.

Cântarea a 6-a:

Irmos:

Venit-am în adâncul mării și
«m-a înecat viforul păcatelor
«mele celor multe. Dar Tu, ca un
«Dumnezeu, scoate din
«stricăciune viața mea, mult-
«Milostive. »

Din tine, Maica lui Dumnezeu,
a izvorât șuvoi de apă dulce, ce
adapă pe toți cei însetați și
sufletele de întinăciune le
curăță, Născătoare de
Dumnezeu, Stăpână, mântuiește
pe cei care, cu credință, se
închină cinstitei tale icoane.

Toți care ne-am adunat
împreună să cântăm Curatei
Fecioare, de Dumnezeu alesei
scări a lui Iacov, lână a lui
Ghedeon, Mijlocitoarei
bucuriei: „Născătoare de
Dumnezeu, tu ești tăria și lauda
celor care se mântuiesc.”

Iată acum bucurie se apropie,
scârbă se risipește și credincioșii
se mântuiesc; că din izvorul
veseliei scoțând, pururea cu
laude cântă: „Bucură-te, Curată
Stăpână, începutul mântuirii

noastre, zidul și lauda tuturor credincioșilor!”

Dă-ne nouă ajutor cu rugăciunile tale, Preacurată de Dumnezeu Născătoare; scârbele vin asupra noastră și întristările se înmulțesc, dușmanii se întăresc; dar tu, Preacurată, venind, izbăvește-ne, năvălirile vrăjmașilor le risipește, biruință asupra celor protivnici ne dăruiește și toți cei ce doresc robilor tăi rele să se rușineze.

CONDACUL

Glasul al 8-lea:

Podobie: *Apărătoare Doamnă...*

Ăpărătoare Doamnă, pentru biruință, ca o izbăvitoare din nevoi cu venirea cinstitei tale icoane, Stăpână Născătoare de Dumnezeu, luminos să sărbătorim întâmpinarea ta și obișnuit să strigăm: „Bucură-te, Mireasă nenuntită!”

IEOSUL

Îngerul cel mai întâi stătător din cer a fost trimis să-i zică Născătoarei de Dumnezeu: „Bucură-te!” Și împreună cu glasul lui cel netrupesc văzându-Te pe Tine, Doamne, întrupat, s-a spăimântat și i-a stat înaintea, grăindu-i unele ca acestea: „Bucură-te, cea prin care răsare bucuria; bucură-te, cea prin

care piere blestemul; bucură-te, chemarea lui Adam celui căzut. Bucură-te, mântuirea lacrimilor Evei. Bucură-te, înălțime, întru care cu anevoie se suie gândurile omenești. Bucură-te, adâncime, care nu te poți vedea lesne nici cu ochii îngeruști. Bucură-te, că ești scaun Împăratului. Bucură-te, că porți pe Cel Ce poartă toate. Bucură-te, steaua care arăți Soarele. Bucură-te, pântecel dumnezeieștii întrupări. Bucură-te, cea prin care se înnoiește făptura. Bucură-te, cea prin care prunc Se face Făcătorul. Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!”

SINAXAR

Întru această zi, facem pomenirea Icoanei făcătoare de minuni din Vladimir a Preasfintei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoare și pururea Fecioară Maria.

Icoana Maicii Domnului din Vladimir a fost pictată de Sfântul Evanghelist Luca, din blatul de la masa la care Mântuitorul a mâncat împreună cu Pururea Fecioara Maria și Dreptul Iosif. Maica Domnului, văzând icoana, a exclamat: *Iată, de acum mă vor ferici toate neamurile. Harul Fiului meu și al meu va fi cu această icoană.*

În anul 1131, Patriarhul Constantinopolului, Luca Hrisoverga, a dăruit această icoană Marelui Cneaz, Gheorghe

Vladimirovici, al Kievului, numit și Yuri Dolgoruki (15 aprilie), care a așezat-o inițial în Mănăstirea Devici din Vâșgorod (Ucraina), vechiul oraș al Sfintei Olga, împărăteasa Rusiei și cea întocmai cu Apostolii.

Fiul lui Gheorghe Dolgoruki, Sfântul Andrei Bogoliubsky, a adus icoana în orașul Vladimir în 1155 și a așezat-o în Catedrala „Adormirea Maicii Domnului” pe care o ctitorise. Din acest moment, icoana a primit numele de „icoana Maicii Domnului din Vladimir” (Vladimirskaia). În 1395, în timpul invaziei lui Tamerlan, icoana a fost luată din Vladimir și dusă în noua capitală, Moscova. Astfel, binecuvântarea Maicii Domnului a stabilit legăturile spirituale ale Bizanțului cu Rusia prin Kiev, Vladimir și Moscova.

Sărbători în cinstea icoanei Preasfintei Născătoare de Dumnezeu din Vladimir întâlnim de mai multe ori pe parcursul anului (21 mai, 23 iunie, 26 august). Cea mai importantă sărbătoare are loc pe 26 august, dată stabilită în cinstea mutării icoanei de la Vladimir la Moscova.

În anul 1395, temutul han Tamerlan („Timur cel Șchiop”) a ajuns până la hotarul Riazan, cucerind orașul Eleț și, avansând către Moscova, s-a apropiat de malurile râului Don. Marele Cneaz Vasile Dimitrievici a mers cu o armată la Kolomna și i-a oprit pe malurile râului Oka. El s-a rugat la Sfinții Ierarhi ai Moscovei și Sfântului Serghie pentru eliberarea patriei, și a scris Mitropolitului Ciprian al Moscovei (16 septembrie),

rugându-l ca în postul Adormirii Maicii Domnului, care era în curs, să fie înălțate rugăciuni stăruitoare pentru milă și pocăință.

Preoții au fost trimiși la Vladimir, unde era vestita icoană făcătoare de minuni. După ce au săvârșit Sfânta Liturghie și Paraclisul Adormirii Maicii Domnului, preoții au luat icoana și au adus-o la Moscova. De-a lungul drumului, pe ambele părți, nenumărați oameni se rugau în genunchi: „O, Maica lui Dumnezeu, salvează pământul Rusiei!”. În timpul în care oamenii din Moscova au întâmpinat icoana Maicii Domnului din Vladimir pe câmpul Kucikov, Tamerlan dormea în cortul său. Dintr-odată, el a văzut în vis un munte mare, în vârful căruia se aflau Sfinții Ierarhi cu toiege de aur, venind spre el. Deasupra lor, într-o aureolă strălucitoare, era o femeie impunătoare. Ea i-a poruncit să părăsească pământurile Rusiei.

Trezit de spaimă, Tamerlan a întrebat despre sensul viziunii. Tălmăcitorii au răspuns că doamna strălucitoare e Maica Domnului, marea protectoare a creștinilor. Atunci Tamerlan a dat ordin trupelor sale să se retragă. În amintirea acestei eliberări minunate a pământului Rusiei de Tamerlan, au construit Mănăstirea Întâmpinării, pe câmpia Kucikov, unde a avut loc întâmpinarea icoanei Preasfintei Născătoare de Dumnezeu din Vladimir. La 26 august, întreaga Rusie sărbătorește întâmpinarea icoanei Preasfintei Născătoare de Dumnezeu din Vladimir.

Evenimente foarte importante în istoria Bisericii Ruse au avut loc înaintea icoanei Maicii Domnului din Vladimir: alegerea și înscăunarea Sfântului Iona, susținătorul Autocefaliei Bisericii Ruse (1448), și a Sfântului Iov, primul Patriarh al Moscovei și al Întregii Rusii (1589), și a Preafericitului Patriarh, Sfântul Tihon (1917). Și înscăunarea Preafericitului Pimen, Patriarh al Moscovei și al Întregii Rusii, a avut loc într-o zi de sărbătoare a icoanei Maicii Domnului din Vladimir, pe 21 mai 1971.

Pentru solirile preacuratei Maicii tale, Hristoase Dumnezeule, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi. Amin.

Cântarea a 7-a:

Irmos:

Chipului celui de aur
«neînchinându-se tinerii lui
«Avraam, s-au lămurit ca aurul
«în topitoare; că, în cuptorul cel
«de foc, ca întru o cămară
«luminată, dăntuiau, cântând:
«„Binecuvântat ești, Dumnezeul
«părinților noștri!” »

Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, Stăpână, cetatea ta cu tine se împodobește ca și cu o porfiră și cu vison; pe Hristos Îl mărește și venirea cinstitei tale icoane o slăvește; se arată mai strălucitoare decât razele soarelui, luminând și înțelepțind

pe cei ce într-un glas te laudă pe tine.

Tablele legii, scrise de degetul dumnezeiesc al Duhului Sfânt, Moise, la mânie le-a sfărâmat; dar în tine, Curată, Făcătorul a toate S-a sălășluit și nestricată te-a păstrat. Lui Îi cântăm: „Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvântat.”

Primește rugăciunile robilor tăi, Preacurată Fecioară, de Dumnezeu Născătoare; sfaturile celor protivnici le risipește, furtunile neconținute ce vin asupra turmei tale le liniștește cu rugăciunile tale, neprihănită Stăpână.

Ziditorul tuturor, cu nașterea Sa, pe tine, unica Ajutătoare a neamului omenesc te-a arătat, Născătoare de Dumnezeu, Marie; proorocii te-au preînchipuit ușă, iar alții - patul lui Dumnezeu; noi însă te cântăm, Născătoare de Dumnezeu, Mijlocitoarea și Apărătoarea de toate relele ce vin asupra noastră.

Cântarea a 8-a:

Irmos:

În văpaie de foc stau Ție
«înainte heruvimii și serafimii,
«Doamne, și toată zidirea
«cântare frumoasă cântă Ție:

«Lăudați-L, binecuvântați-L și
«L preaînălțați întru toți vecii. »

Cum te vom cânta după
vrednicie, Fecioară? Ajutor
tare, Păzitoarea vieții noastre și
Mijlocitoare neschimbată către
Fiul tău și Dumnezeu nostru, pe
Care Îl cântăm și-L preaînălțăm
în veci.

Floare preafrumoasă și miros
bine-plăcut ce înmiresmezi
toate, Născătoare de Dumnezeu,
Marie, mântuiești și din toate
neputințele vindeci, iar pe
demoni izgonești. Pentru
aceasta, îți cântăm: „Bucură-te,
Ajutătoarea tuturor celor ce ți se
roagă cu credință.”

Stâlp și tărie te-ai arătat,
Maica lui Dumnezeu,
înfruntând năvălirea păgânilor;
iar celor ce te cinstesc cu inimă
caldă te arăți zid și îngrădire, și
liman mântuitor.

Ca David cântăm ție,
Preacurată Fecioară, numindu-
te muntele lui Dumnezeu: pe
Izvorul cel pururea curgător L-
ai izvorât, pe Acela Îl slăvim și-
L preaînălțăm în veci.

Catavasie:

*Să laudăm, să binecuvântăm și să ne
închinăm Domnului, cântându-I și
preaînălțându-L pe Dânsul întru toți
vecii.*

Cântarea a 9-a:

Irmos:

Eva, prin păcatul neascultării,
«blestem înăuntru a adus, iar tu,
«Fecioară, de Dumnezeu
«Născătoare, prin Odrasla
«purtării în pânțece, lumii
«binecuvântare ai înflorit;
«pentru aceasta, toți te slăvim. »

Mijlocitoare bucuriei,
veselește înțelesurile noastre ca
să strigăm ție, Născătoare de
Dumnezeu, Curată: „Bucură-te,
păzitoarea noastră, stăpânirea și
îngrădirea, și adăpost
mângâietor!”

Să te laude împreună pe tine
cerul și pământul, căci ai născut
pe Dătătorul de viață. Bucură-
te, liman liniștit, izvor nesecat cu
apă de viață dătătoare, Stăpână.

Adunându-ne astăzi, popoare,
la întâmpinarea Preacuratei
Maicii lui Dumnezeu, care
poartă Strugurele cel gânditor,
Care neîncetat izvorăște vinul
cel mântuitor și pe toți îi bucură,
pe tine, Născătoare de
Dumnezeu, după datorie, te
slăvim.

Râu dumnezeiesc cu ape
dătătoare de viață, care toate
câmpiile le adăpi, Maica lui
Dumnezeu, ispitele ce vin asupra

noastră le înlătură și până la sfârșit le nimicește.

LUMINÂNDĂ

Podobie: *Cercetatu-ne-ai pe noi...*

Să se cinstească astăzi Maica lui Dumnezeu, care a născut pe Ziditorul, deschizătoarea porților Raiului și a toată lumea curăție; biruință dăruind oștii celei iubitoare de Hristos și de care au profețit proorocii, aceleia să ne închinăm.

Slavă...

Prealuminat astăzi, harul lui Dumnezeu, cu milă se arată și pe toate cu veselie le rouează din norii cerului, că tu, Născătoare de Dumnezeu, Stăpână, îndreptezi pe căi fericite pe toți pământenii ce au aflat scăpare la tine, care acum, bucurându-se, te slăvesc cu credință.

Și acum..., **a Praznicului.**

LĂ LĂZDE

Stihirile se cântă pe 6, 3 ale Praznicului și 3 ale Icoanei.

Glasul al 4-lea:

Podobie: *Ceea ce ești...*

Călăuzitoarea celor rătăciți și liman mântuitor, Stăpână, te-a arătat în furtuni, ispite și tristeți, Hristos, Fiul tău și Dumnezeuul nostru, celor ce vin cu credință la tine, pe Care roagă-L să izbăvească de rele pe cei ce te

cinstesc cu adevărat pe tine, Născătoare de Dumnezeu (*de două ori*).

Stricăciunea și boala le-ai biruit prin Nașterea ta, Atotcântată. Viața lumii ai născut și moartea ai omorât. Vindecă bolile, Preabună, ale celor ce cu credință slăvesc minunile icoanei tale și cu dragoste ți se închină, și te cinstesc pe tine, Călăuzitoare preacinstită.

Ca izvor de viață și har, pe tine, Atotcântată, te știm, căci izvorăști în grabă minuni și vindeci patimile sufletești și trupești. Mare nesecată de milă și îndurări, la tine cădem noi, cei îndurerați și scârbiți, cerând iertare de chinurile viitoare.

Slavă...

glasul al 8-lea:

Cel purtat de Heruvimi și cântat de Serafimi, S-a pogorât din cer, după proorocie, și S-a sălășluit în pântecele Preacuratei Prunce, de Dumnezeu aleasă, pe care îngerii în taină o cântă: „Bucură-te, Fecioară fericită, că pe necuprinsul Dumnezeu în pântecele tău L-ai primit mai presus de cuvânt și de la necredință la credință lumea ai adus. Slavă Ție, Hristoase,

Unule Multmilostive și Iubitorule de oameni.”

Și acum..., a Praznicului.

Doxologia mare, troparele, ecteniile și otpustul.



LĂ LITURGHIE

Fericirile din canonul Praznicului, cântarea de rând, pe 4, și din canonul Icoanei, cântarea a 3-a, pe 4.

Întru împărăția Ta când vei veni, pomenește-ne pe noi, Doamne, când vei veni întru împărăția Ta.

Pe 12

Fericiți cei săraci cu duhul, că a acelora este împărăția cerurilor.

Fericiți cei ce plâng, că aceia se vor mângâia.

Pe 10

Fericiți cei blânzi, că aceia vor moșteni pământul.

Fericiți cei flămânzi și însetați de dreptate, că aceia se vor sătura.

Pe 8

Fericiți cei milostivi, că aceia se vor milui.

Fericiți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu.

Fericiți făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema.

Fericiți cei prizoniți pentru dreptate, că a acelora este împărăția cerurilor.

Fericiți veți fi când, din pricina Mea, vă vor ocări și vă vor prizoni și, mințind, vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră.

Înțelepților de Dumnezeu, înlăturând toată gândirea semeață, veniți la întâmpinarea aurorei celei preafrumoase, ce are raze prealuminoase, care pe toate le luminează și cu milă lumea o îmbogățește.

Bucurați-vă și vă veseliți, că plata voastră multă este în ceruri.

Icoana ta cea preacinstită și făcătoare de minuni, poporul nostru dobândind, Maica lui Dumnezeu, ca pe o apărătoare tare și zid nesurpat, se roagă ție, ca să dăruiești țării noastre biruință asupra vrăjmașilor.

Slavă...

Vna Atotcântată, te-ai arătat nor prealuminos ce curățești cu roua harului întinăciunile trupești și sufletele le luminezi.

Pom cu roade multe te-ai arătat,
Fecioară de Dumnezeu
Născătoare, Curată, că pe toate
le-ai săturat și tuturor izvorăști
cele bune, iar pe cei aflați în
nevoi, îi mântuiești.

Și acum...,

Munte preainalt, văzut de
Daniil, din care s-a desprins
piatra cea netăiată de mână și
toate smintelile au încetat, pe
credincioși i-a luminat, iar pe
Soarele cel adevărat, luminos L-
a arătat, Fecioara, Născătoarea
de Dumnezeu.

TROPARUL
glasul al 4-lea:

Ăstăzi luminat se împodobește
cetatea cea aleasă, primind ca o
rază a soarelui, Stăpână, icoana
ta cea făcătoare de minuni, către
care noi, acum alergând și
rugându-ne ție, strigăm așa: „O,
prealuminată Stăpână de
Dumnezeu Născătoare! Roagă-
te Celui Ce S-a întrupat dintru
tine, lui Hristos Dumnezeuul
nostru, ca să păzească cetatea
aceasta și toate orașele, și
laturile creștinești nevătămate
de toată asuprirea vrăjmașilor,
și, ca un Milostiv, să mântuiască
sufletele noastre.

CONDACUL

glasul al 8-lea:

Podobie: *Apărătoare Doamnă...*

Ăpărătoare Doamnă, pentru
biruință, ca o izbăvitoare din
nevoi cu venirea cinstitei tale
icoane, Stăpână Născătoare de
Dumnezeu, luminos să
sărbătorim întâmpinarea ta și
obișnuit să strigăm: „Bucură-te,
Mireasă nenuntită!”

ĂPOSTOLUL

Prochimen, Glasul al 3-lea:

*Mărește, suflate al meu, pre Domnul, și
s-a bucurat duhul meu de Dumnezeu
Mântuitorul meu.*

Stih: *Că a căutat spre smerenia roabei
sale, că iată de acum mă vor ferici toate
neamurile.*

Din Epistola către Evrei ...,

(9: 1-7):

(caută în 21 Noiembrie).

Aliluia, Glasul al 8-lea:

Ascultă fiică și vezi...

Stih: *Fetei tale se vor ruga...*

EVANGHELIA

Evangelia de la Luca:

(10: 38-42; 11: 27-28):

(caută la 8 Septembrie, la liturghie).

CHINONICUL:

Paharul mântuirii voi lua și
numele Domnului voi chema.

TIPIE

Slujba Sf. Împărați Constantin și Elena se poate cânta împreună cu Slujba Icoanei din Vladimir, dacă cade în zilele de rând, după cum urmează:

LĂ VEČERNIE

- ❖ **La** “Doamne, strigat-am...” 10 stihiri: 3 ale Praznicului, 4 ale Icoanei, 3 ale Sfinților, Slavă... a Sfinților, Și acum... a Praznicului.
- ❖ **Paremii:** 3 ale Icoanei.
- ❖ **La Litie:** stihirile Icoanei și ale Sfinților, Slavă... a Sfântului, Și acum... a Praznicului.
- ❖ **La Stihovă:** stihirile Praznicului, Slavă... a Sfântului, Și acum... a Icoanei.
- ❖ **La binecuvântarea pâinilor:** Troparul Icoanei, de trei ori.

LĂ VTRĖNIE

- ❖ **La** “Dumnezeu este Domnul...” Troparul Praznicului, și al Icoanei Slavă..., al Sfinților, Și acum..., al Praznicului.
- ❖ **Sedelnele:** A Praznicului Slavă... a Sfinților Și acum... a Icoanei.
- ❖ **Polieleu:** „Cuvânt bun”.
- ❖ **Mărimuri:** 3 ale Icoanei și 3 ale Sfinților.
- ❖ **Evanghelia:** Icoanei.
- ❖ **Canoanele:** ale Praznicului, pe 6, ale Icoanei, pe 4, și ale Sfinților, pe 4.

- ❖ **Catavasie:** ale Praznicului.
- ❖ **După cântarea a III-a:** Condacul și Icosul Icoanei și al Sfinților.
- ❖ **Sedealna** Icoanei, Slavă..., Sfinților, Și acum..., a Praznicului.
- ❖ **După Cântarea a VI-a:** Condacul și Icosul Praznicului și Sinaxarul.
- ❖ **Luminânda:** Icoanei, Slavă..., Sfinților, Și acum..., a Praznicului.
- ❖ **La Laude:** 3 ale Praznicului, 2 ale Icoanei și 1 a Sfinților Slavă..., Sfinților, Și acum..., a Praznicului.
- ❖ **Troparele:** 1 al Praznicului, al Icoanei Slavă..., al Sfinților Și acum..., al Praznicului.

LĂ BITRGHIE

- ❖ **La Fericiri:** 4 stihiri al Praznicului din Cântarea III și 4 ale Icoanei din Cântarea VI.
- ❖ **Apostolul și Evanghelia:** 1. Ale Icoanei; 2. Ale Sfinților; 3. Ale zilei săptămâni.

